

astrologia miscens, sapientissimè & sublimissimè de Deo, eiusque natura, & emissionibus philosophari censebatur. Nam obscurissimè, & quibusdam verborum tanquam mysteriortm inuolucris vtès, loquebatur de Deo, vt stuperèt audiētes homines potius, quàm intelligerent. Hebrææ quoque linguæ fuit peritus, itaque vocabulis Hebræis & Græcis hominibus exoticis deliria sua tegebat, ex quo etiam illud facilè intelligi potest eum cum Pythagorica Platonicaque Philosophia, Rabbinorum Hebræorum commenta, ad Christianæ doctrinæ veritatem simplicitatēque obruendam confudisse. Id quod postea imitatus est Mahumetes. Quamquam, vt Tertullianus scribit, ex Græcorum alphabeto dogmatum suorum fundamenta & mysteria sumpsit, quò se suamque sectam, etiam ethnicis Philosophis & hominibus probaret. Referunt autem huius hæreseos initia in annum Antonini Pii imperatoris nonum, qui fuit annus à Christo passo c x v. vt iam rectè collocari appareat post Secundianos. Huius Marci discipuli *Μαρκιανισται* ab Epiphanio: à Latinis autem Marcitæ dicti sunt. Hi verò se Perfectos vocabant, longèque Paulo ipso & Petro Domini nostri Iesu Christi Apostolis, præstantiores esse iactant. Vt autem latissimè vagata est, plurimūque nocuit hæc hæresis: ita diutissimè, sed interpolato nomine, fuit retenta & sustentata. pullulavit enim maximè, vt scribit Theodoretus, & Colarbasios, Ascodrutas, Archonticos, Ophitas & alios hæreticos, tanquam vipera nocentissima foetus crudelissimos profudit: qui omnes in Dei Ecclesiam pessimè, tanquam in matrem, suis erroribus sunt grassati.